

Arrest

nr. 326 092 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 4 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. RECTOR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster komt volgens haar verklaringen België (een eerste keer) binnen in juli 2019.

Op 25 februari 2025, na jarenlang sinds 2019 over en weer te hebben gependeld tussen België en Frankrijk, dient zij in België een verzoek om internationale bescherming in.

In het kader hiervan wordt zij op 20 maart 2025 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) gehoord.

Op 25 maart 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Mongoolse nationaliteit te bezitten, Khalkh te zijn van etnische origine en boeddhist te zijn. U bent geboren in Zuunmod, Mongolië en woonde er van 1988 tot 2001. Nadien verhuisde u naar Ulaanbaatar

waar u woonde tot aan uw vertrek. In 2006 leerde u D.(...) D.(...) kennen. Jullie kregen samen twee zonen, een in 2012 en een in 2015. Uw kinderen verblijven tot op heden bij uw moeder in Mongolië.

In uw jeugd werd u verkracht door uw stiefvader. Om aan uw slechte thuissituatie te ontsnappen, begon u snel een relatie met D.(...) D.(...). De eerste periode van de relatie ging alles goed. Na de geboorte van uw eerste kind, werd hij agressief en dronk hij vaak alcohol. Hij sloeg u. U bent verscheidene keren weggegaan bij hem, maar u besloot telkens terug te keren. Ook ging u eenmaal naar een vluchthuis voor vrouwen. Daarnaast belde u ook de politie en diende u klacht in. Enkele klachten trok u terug in omdat u bleef hopen dat hij zou veranderen. Daarnaast had D.(...) D.(...) schulden. Zijn schuldeisers zouden ook u lastiggevallen hebben.

Aan het einde van het jaar 2018 verliet u Mongolië. U reisde op legale wijze naar Frankrijk, daar u een visum voor het land had. Een tijdje na uw aankomst diende u er een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens de coronapandemie kreeg u een uitnodiging voor uw interview. U kon echter niet gaan omdat het in Parijs was, hetgeen u liet weten via mail. Nadien hoorde u niets meer van de Franse asielinstanties. Later leerde u een Mongoolse dame kennen die in België verbleef. In de zomer van 2019 kwam u haar bezoeken en nam u deel aan een bijeenkomst van de Mongoolse gemeenschap. Sinds 2019 pendelt u tussen België en Frankrijk; u kwam jaarlijks zo'n 5 keer per jaar naar België. U werd meerdere malen (5 februari 2020, 3 september 2024 en 12 september 2024) gearresteerd wegens illegaal verblijf. Op 7 januari 2025 kwam u opnieuw aan in België. Op 13 januari 2025 werd u andermaal door de politie gearresteerd wegens illegaal verblijf en werd u diezelfde dag overgebracht naar het gesloten centrum. Op 25 februari 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Mongolië vreest u dat uw ex-partner u zal vermoorden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer. U zou nog een foto van uw identiteitskaart, een medisch attest ter staving van de operatie aan uw oren en een attest van de politie waarin staat dat u hen driemaal belde, overmaken. Tot op heden mocht het CGVS geen documenten ontvangen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaart met stress, slapeloosheid en een verminderde eetlust te kampen (CGVS p. 2). Daarnaast verklaart u ook psychologisch niet stabiel te zijn (CGVS p. 8). U verklaart een arts geconsulteerd te hebben, maar maakte geen medische stukken ter staving van de aangehaalde problemen over. Daarnaast verklaart u ook in Mongolië een psycholoog gezien te hebben (CGVS p. 2), maar ook deze stukken werden niet aan uw dossier toegevoegd. Het CGVS kan niet anders dan te besluiten dat u vervalst in blote beweringen.

In de gegeven omstandigheden kan redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te vrijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u de status van Vluchteling niet kan worden toegekend.

U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Immers zijn de door u aangehaalde problemen, vreemd aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie. U wordt immers niet vervolgd omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren. Zo gaf u immers aan het slachtoffer te zijn van partnergeweld, daarnaast had uw partner schulden waar u hinder van zou ondervonden hebben (CGVS p. 6-8). Deze door u ingeroepen problemen zijn louter van interpersoonlijke en economische aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. U haalde verder geen andere redenen aan waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Mongolië. U zou nooit problemen hebben gehad met de Mongoolse autoriteiten. Hoewel u het nalaat dit te staven, verklaart u lid te zijn geweest van de democratische partij. Uw lidmaatschap zorgde echter nooit voor problemen (CGVS p. 10).

Evenmin zijn er redenen om u, op basis van de door u aangehaalde vluchtmotieven, de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofdte een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en uw reisweg. Hiernaar gevraagd, verklaarde u dat u uw identiteitskaart in Mongolië achterliet. U zou een foto van het document – via

uw advocaat – overmaken aan het CGVS (CGVS p. 3), echter werd er tot op heden niets ontvangen. Hoe dan ook, een foto van uw identiteitskaart is – gezien de gemakkelijke manipuleerbaarheid ervan - niet in staat uw identiteit op ontegensprekelijke wijze aan te tonen. Uw paspoort zou u onderweg verloren zijn. In het document zou een visum voor Frankrijk gestaan hebben, al verklaarde u bij DVZ nog dat u niet wist voor welk land het was (verklaring DVZ – vraag 25 en 33). Wat er ook van zij, u heeft het verlies van uw paspoort nooit aangegeven bij de hiervoor bevoegde autoriteiten, dit omdat het toch vervallen was (CGVS p. 3). Echter betreft dit een blote bewering waar het CGVS geen geloof aan kan hechten. Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent, waar u vandaan komt en hoe u hierheen reisde.

Daarbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat u pas laatsttijdig een eerste verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Dient te worden vastgesteld dat u klaarblijkelijk weinig gehaast was om een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen; u kwam een eerste keer aan in België in de zomer van 2019. Sindsdien elk jaar zo'n 5 keer naar België om activiteiten van de Mongoolse gemeenschap bij te wonen en een vriendin te bezoeken (CGVS p. 5). U verklaart het uitblijven van een verzoek om internationale bescherming door te stellen dat u al een verzoek indiende in Frankrijk. Echter blijkt uit informatie (Ministère de l'Intérieur et des Outre-mer) dat u er in 2020 een negatieve beslissing ontving. Dat u hier niet van op de hoogte was, betreft een blote bewering (CGVS p. 5). Na drie eerdere arrestaties, werd u op 13 januari 2025 andermaal gearresteerd wegens illegaal verblijf en werd u overgebracht naar het gesloten centrum (bijlage 29 bis). Pas nadat u werd overgebracht naar het gesloten centrum, van waar uw repatriëring richting Mongolië zou worden voorzien, voelde u de nood om een verzoek om internationale bescherming in te dienen – en zelfs dan nog niet meteen: u diende pas op 25 februari 2025 een verzoek in (bijlage 26). Dat u voorheen weinig gehaast leek om een degelijk verzoek in te dienen en pas overstag ging wanneer u geconfronteerd werd met een terugkeer naar Mongolië is bijzonder opvallend. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijk laatsttijdig verzoek uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede komt.

Bovendien kunnen de door u aangehaalde motieven niet overtuigen.

Wat betreft het partnergeweld dat u ervaren heeft, blijkt u tegenstrijdig over wanneer dit allemaal begon. Zo verklaarde u dat alles begon in 2008 (CGVS p. 8), bij de zwangerschap van uw eerste kind (CGVS p. 9). Eerder verklaarde u echter dat uw eerste kind geboren werd in 2012 (CGVS p. 4). Uw verklaringen blijken intern tegenstrijdig, wat nefast is voor uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens weet u uw opgelopen verwondingen ook niet te staven. U laat het na medische stukken – u zou geopereerd zijn aan uw oren en uw baarmoeder (CGVS p. 2) -, dan wel foto's van uw verwondingen neer te leggen. U verklaart dat uw partner uw gsm van uw afnam, waardoor u geen foto's kon bewaren, echter betreft dit een blote bewering. De stukken ter staving van de operatie aan uw oren, zou u overgemaakt hebben aan het CGVS, echter werd er tot op heden niets ontvangen. Hoe dan ook, medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker de verwondingen opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

U zou gevlucht zijn naar een vluchthuis voor vrouwen. Naast het feit dat u hier geen stukken van kan neerleggen, kan u ook de naam van het centrum niet geven (CGVS p. 9). Het CGVS kan niet anders dan te besluiten dat u wederom vervalt in blote beweringen.

Hoewel u bij DVZ verklaarde dat de politie de feiten die u verklaarde nooit ernstig nam (vragenlijst CGVS), blijkt uit het persoonlijk onderhoud het tegendeel: zo verklaart u dat u meermaals klachten indiende, waarvan u er enkele terug besloot in te trekken (CGVS p. 9). Uw tegenstrijdige verklaringen zijn ondermijnend voor uw algehele geloofwaardigheid. U laat het na ook maar een afschrift van een klacht neer te leggen, waardoor uw beweringen wederom ongestaafd blijven. Wel zou u nog een stuk overmaken waaruit zou blijken dat u driemaal naar de politie belde (CGVS p. 9). Het CGVS mocht tot op heden niets ontvangen. Hoe dan ook zou het stuk enkel staven dat u driemaal de politie belde. Er kan niet geoordeeld worden over de omstandigheden waar in u belde, noch over de inhoud van het gesprek.

Hoewel u het bij DVZ, alsook tijdens de vrij-verhaal fase op het CGVS niet opwierp als motief, blijkt uit eerdere verklaringen (formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling 12/09/2024) dat u Mongolië verliet omdat u schulden had. U werpt het motief pas op wanneer u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen; uw partner heeft schulden, en omdat u met hem trouwde komen de schuldeisers ook bij u aankloppen (CGVS p. 7). Hierop werd gevraagd naar stukken die uw huwelijk staven. U krabbelt terug en stelt dat u toch niet gehuwd bent met uw partner, u bedoelde eigenlijk dat u samenwoonde met hem. Uw

vergoelijking weet het CGVS in geen geval te overtuigen. U laat na te staven waarom de schulden van uw partner ook op u verhaald zouden kunnen worden. Daarenboven weet u ook niet wie de schuldeisers zijn. Ook het exacte bedrag dat verschuldigd is, kan u niet geven (CGVS p. 8).

Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat u aanhaalt in uw jeugd verkracht te zijn geweest door uw stiefvader (CGVS p. 6). U verklaart echter dat de verkrachting losstaat van uw uiteengezette relaas (CGVS p. 8). Het CGVS laat dit voorval dan ook buiten beschouwing.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

[...].”

2. Verzoekschrift

In wat zich als een “middel” aandient, en/of volgens verzoekster minstens als een “middel” dient te worden beschouwd, wordt het volgende aangevoerd -hier volledig geciteerd hernoemen-:

“1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Ernstige schade bestaat uit doodstraf of executie; of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeksters in haar land van herkomst; of ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

2. Verweerster is van oordeel dat verzoekster niet aan deze voorwaarden voldoet.

3. Verzoekster vreest voor haar leven aangezien haar ex-partner tot vanalles in staat is en ze weet dat ze niet de juiste bescherming zal genieten”

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot bovenstaande algemene stelling. Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop de aangevoerde rechtsregel is geschonden door de bestreden beslissing.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij dat in het verzoekschrift naar een wetsartikel verwezen wordt, dat zij haar vrees voor vervolging aanhaalt en afdoende aangetoond heeft. In dit verband wordt er opgemerkt dat verzoekende partij niet de minste poging heeft ondernomen om ook maar enig motief van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Integendeel, verzoekende partij komt niet verder dan het opsommen van een aantal theoretische beschouwingen en aan te halen dat *“Verzoekster vreest voor haar leven aangezien haar ex-partner tot vanalles in staat is en ze weet dat ze niet de juiste bescherming zal genieten”*. Dergelijk verweer kan onmogelijk aangenomen worden teneinde een beslissing van de commissaris-generaal concreet te weerleggen. De Raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat verzoekende partij geen poging onderneemt om ook maar op enig vlak de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. In dit verband merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat de Raad van State heeft geoordeeld dat het louter verwijzen naar een aantal (grond)wettelijke en internationaalrechtelijke bepalingen of die enkel citeren, en zich bovendien beperken tot een aantal algemene

beschouwingen zonder die op enigerlei wijze te betrekken op de bestreden beslissing, geen ontvankelijk middel uitmaakt (RvS 3 november 1997, 69.314).

Het ontbreken van een ontvankelijk middel in het inleidend verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg (RvS 30 december 2014, nr. 229.708; RvS 7 februari 2014, nr. 226.355; RvS 28 september 2009, nr. 196.412).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS